

³⁴ *Тиновський Д. В.* Правові та організаційні засади здійснення виїзних податкових перевірок [Текст]: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / Д. В. Тиновський; Держ. НДІ М-ва внутр. справ України. – К., 2012. – С. 8.

³⁵ *Микитюк А. А.* Правові та організаційні засади здійснення податкового аудиту державною податковою службою України [Текст]: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / А. А. Микитюк; Нац. ун-т держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2010. – С. 17.

Резюме

Войтенко І. С. Поняття та правове регулювання ризикоорієнтованої системи митного та податкового контролю.

Стаття присвячена питанням правового регулювання ризикоорієнтованої системи митного та податкового контролю. Висвітлено нормативно-правові акти, які регулюють вказане питання. Аргументовано необхідність подальшого запровадження ризикоорієнтованої системи митного та податкового контролю у законодавство України. Запропоновано авторське визначення ризикоорієнтованої системи. Визначено шляхи подальших розвідок у вказаному напрямі.

Ключові слова: ризик, митний ризик, податковий ризик, ризикоорієнтована система, митний контроль, податковий контроль.

Резюме

Войтенко И. С. Понятие и правовое регулирование рискоориентированной системы таможенного и налогового контроля.

Статья посвящена вопросам правового регулирования рискоориентированной системы таможенного и налогового контроля. Освещены нормативно-правовые акты, которые регулируют указанный вопрос. Аргументирована необходимость дальнейшего внедрения рискоориентированной системы таможенного и налогового контроля в законодательство Украины. Предложено авторское определение рискоориентированной системы. Определены пути дальнейших исследований в указанном направлении.

Ключевые слова: риск, таможенный риск, налоговый риск, рискоориентированная система, таможенный контроль, налоговый контроль.

Summary

Voitenko I. Definition and regulation of risk-oriented system of customs and tax control.

The article is devoted to problems of legal regulation of risk-oriented system of customs and tax control. Deals with the regulations governing the specified question. The necessity of further introducing risk-oriented system of customs and tax control legislation in Ukraine. The author definition of risk-oriented system. Ways of further work in the specified direction.

Key words: risk, risk of customs, tax risk, risk-oriented system, customs, tax control.

УДК 336.2

О. В. ГЕДЗЮК

Олена Вікторівна Гедзюк, кандидат юридичних наук, асистент кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДОХОДУ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ЯК ДОДАТКОВОГО БЛАГА В ЦІЛЯХ ОПОДАТКУВАННЯ ПОДАТКОМ НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ*

Податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) охоплює широкі верстви населення та практично всі види доходів, які отримують фізичні особи. Одним із видів доходів, що включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податків, є дохід, отриманий платником податку як додаткове благо. Що саме потрібно розуміти під «додатковим благом» законодавець розкриває у пп. 14.1.47 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПК України), під яким розуміються кошти, матеріальні чи нематеріальні цінності, послуги, інші види доходу, що виплачуються (надаються) платнику податку податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою та не пов'язаний з виконанням обов'язків трудового найму або не є винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником податку (крім випадків, прямо передбачених нормами розділу IV цього Кодексу). Отже, для того, щоб дохід кваліфікувався як «додаткове благо», він повинен:

1. Виплачуватись податковим агентом, яким відповідно до пп.14.1.180. п. 14.1 ст. 14 ПК України є юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента – юридичної особи, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) *зобов'язані нараховувати, утримувати та*

© О. В. Гедзюк, 2015

* Підготовлено за результатами роботи податкових студій ЮК «Jurimex»

сплачувати податок, передбачений розділом IV цього Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність контролюючим органам та нести відповідальність за порушення його норм в порядку, передбаченому ст. 18 та розділом IV ПК України.

2. Не бути заробітною платою (відповідно до пп. 14.1.48. п. 14.1. ст. 14 ПК України заробітна плата для цілей розділу IV цього Кодексу – основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом).

3. Не бути пов'язаним з виконанням обов'язків трудового найму або не бути винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником податку. Особливістю додаткового блага як доходу фізичної особи є те, що він має задовольняти інтереси саме працівника, а не його роботодавця, тобто не бути пов'язаним з виконанням трудової функції. Правозастосовна практика також виходить з цього. Для прикладу візьмемо постанову Київського Апеляційного Адміністративного суду 21 жовтня 2014 р. у справі № 810/2648/14¹. Так, «Колегією суддів встановлено, що всупереч висновкам відповідача, працівники позивача ОСОБА_4 та ОСОБА_5 не отримували від останнього додаткових благ, адже виплати цим працівникам були спрямовані на відшкодування понесених ними витрат при вчиненні дії в інтересах позивача, а саме: отримання довідки з ЄДРПОУ для Господарського суду Дніпропетровської області, де відбувався судовий процес, стороною в якому було ДП «МА «Бориспіль», та отримання витягів з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна та Державного реєстру обтяжень рухомого майна з метою подання їх до Міністерства природи України у складі документів на отримання підприємством спеціального дозволу (ліцензії) на користування надрами (підземними прісними водами)». Крім того, щоб дохід можна було визначити як додаткове благо, необхідно ідентифікувати особу, яка отримує дохід (див., наприклад, ухвалу Житомирського апеляційного адміністративного суду від 16 липня 2014 р. № 806/1575/14 – дохід виникає в разі ідентифікації особи²).

Визначення, надане у ст. 14 ПК України, є загальним, однак розділ IV ПК України встановлює особливості щодо оподаткування доходів як додаткового блага. Як впливає з пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПК України, дохід, отриманий як додаткове благо, може бути різним. Під час визначення того, як можна кваліфікувати той чи інший дохід фізичної особи та чи буде він додатковим благом, необхідно аналізувати пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПК України у сукупності зі ст. 165 ПК України, адже деякі доходи, котрі на перший погляд можна розцінити як додаткове благо, відповідно до ст. 165 ПК України взагалі не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного платника податку. З огляду на це, далі на прикладі розкриємо деякі з таких доходів.

Путівки на відпочинок. Варто розмежувати пп. «е» пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 від пп. 165.1.35 п. 165.1 ст. 165 ПК України, відповідно до якого до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу не включають вартість путівок на відпочинок, оздоровлення та лікування, у тому числі на реабілітацію інвалідів, на території України платника податку та/або його дітей віком до 18 років, які надаються йому безоплатно або зі знижкою (у розмірі такої знижки) професійною спілкою, до якої зараховуються профспілкові внески платника податку – члена такої професійної спілки, створеної відповідно до законодавства України, або за рахунок коштів відповідного фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування.

ДПС України у листі від 1 лютого 2012 р. № 1959/6/17-1115 роз'яснила, що вартість профспілкової путівки, яка надається платнику податків на оздоровлення членів сім'ї віком після 18 років, оподатковується податком на доходи фізичних осіб, як додаткове благо, за ставкою, встановленою п. 167.1 ст. 167 Кодексу. Сімейна профспілкова путівка надана платнику податків, до якої включається і вартість оздоровлення члена сім'ї після 18 років, оподатковується у розмірі частини отриманого доходу на оздоровлення такого члена сім'ї.

У постанові Львівського Окружного Адміністративного суду від 21 квітня 2011 р. № 2а-4882/10/1370³ зазначено: «В Акті перевірки вказано, що ВАТ «Львівський холодокомбінат» не нарахувало і не сплатило до бюджету податок з доходів фізичних осіб при наданні своїм працівникам путівок на відпочинок на відпочинковій базі «Полярон» у м. Одеса. В обґрунтування такого висновку відповідачем зроблено посилання на те, що путівка, яка була оплачена за рахунок коштів профспілкової організації, була надана працівникам підприємства не профспілкою, а самим підприємством. Відповідно, відсутні підстави для застосування пільги, передбаченої п. 4.3.24. Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб». При цьому не враховано, що підприємство не здійснювало виплати доходу своїм працівникам, а продало їм послуги по організації відпочинку (путівки) по повній вартості. Те, що частково вартість путівок була оплачена Профспілковою організацією ВАТ «Львівський холодокомбінат» – не має ніякого значення для ведення обліку та нарахування податків на ВАТ «Львівський холодокомбінат»... Враховуючи вищевказане, а також те, що путівки були надані фізичним особам працедавцем – ВАТ «Львівський холодокомбінат», підстав для застосування пільги, передбаченої підпунктом 4.3.24 пункту 4.3 статті 4 Закону № 889, немає. Оподаткування податком з доходів фізичних осіб вартості путівок (50 %) відбувається на загальних підставах. Отже, ВАТ «Львівський холодокомбінат» із наданих додаткових благ, що були надані у негрошовій формі (вартості путівок погашеної шляхом проведення заліку з профкомом із застосуванням натурального коефіцієнта) не нарахувало та не перерахувало податок з доходів фізичних осіб в сумі 12239.77 грн. ...Відповідно до абзацу п.п. 4.3.24 п. 4.3. ст.4 Закону № 889-IV до складу загального місячного або річного оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи (що не підлягають відображенню в його річній податковій декларації), зокрема,

вартість путівок на відпочинок, оздоровлення та лікування на території України платника податку або його дітей віком до 18 років, які надаються йому безоплатно або із знижкою (у розмірі такої знижки) професійною спілкою, до якої зараховуються профспілкові внески такого платника податку – члена такої професійної спілки, створеної за законодавством України, або за рахунок коштів відповідного фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування. ... Враховуючи вищевикладене, суд вважає, що підстав для застосування пільги, передбаченої підпунктом 4.3.24 пункту 4.3 статті 4 Закону № 889, ВАТ «Львівський холодокомбінат» немає. Оподаткування податком з доходів фізичних осіб вартості путівок (50 %) відбувається на загальних підставах, однак з Довідки № 2708 про включення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України вбачається, що Первинна профспілкова організація ВАТ «Львівський холодокомбінат» зареєстрований в якості окремої юридичної особи і їй наданий ідентифікаційний код 20827463. Форма фінансування за рахунок членських внесків. Таким чином суд вважає, що вимоги ДПП сплатити податок з доходів фізичних осіб за отримане від профспілкової організації часткове відшкодування вартості путівок є неправомірними».

Підсумовуючи вищевикладене зазначимо, що звільняється від оподаткування вартість путівки, наданої для платника податків та/або його дітей до 18 років професійною спілкою або за рахунок коштів відповідного фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування. Проте у випадку, якщо роботодавець вирішить придбати путівку для свого працівника або оплатити частину такої путівки, то, відповідно, її вартість або частина вартості будуть оподатковуватись ПДФО. Крім того, вартість навіть профспілкової путівки, проте яка надається платнику податків на оздоровлення членів сім'ї віком після 18 років, також оподатковується податком на доходи фізичних осіб, як додаткове благо.

Надане працівникові житло. Додатковим благом, відповідно до пп. «а» пп. 164.1.17 п. 164.1 ст. 164 ПК України, є вартість використання житла, інших об'єктів матеріального або нематеріального майна, що належать роботодавцю, наданих платнику податку в безоплатне користування, або компенсації вартості такого використання, крім випадків, коли таке надання зумовлено виконанням платником податку трудової функції згідно з трудовим договором (контрактом) чи передбачено нормами колективного договору або законом в установлених ними межах.

Можна виділити такі критерії віднесення доходу до додаткового блага в розумінні пп. «а» пп. 162.2.7 п. 164.2 ст. 164 ПК України: майно (житло, інші об'єкти матеріального або нематеріального майна) повинно (а) належати роботодавцю і працівник безкоштовно користується таким майном або (б) працівник отримує компенсацію за таке використання (винятками є випадки, коли таке надання зумовлено виконанням платником податку трудової функції відповідно до трудового договору (контракту) чи передбачено нормами колективного договору або відповідно до закону в установлених ними межах).

В ухвалі Київського Апеляційного адміністративного суду від 9 квітня 2014 р. у справі № 810/2093/13-а⁴ (предметом розгляду було проведення планової виїзної перевірки ДП ВАТ «ПТЕМ «Обухівське монтажне управління» з питань дотримання вимог податкового та іншого законодавства за період з 1 січня 2010 р. по 30 червня 2012 р.) зазначено таке: «З аналізу норм чинного законодавства вбачається, що роботодавець, у випадках надання власним працівникам у безоплатне користування житла, зобов'язаний утримувати з доходів таких працівників відсоток від вартості використання житла як податок на доходи фізичних осіб. Проте, у випадках, коли надання житла роботодавцем своїм працівникам пов'язане з виконанням трудових функцій, такий податок не утримується. Як вбачається з матеріалів справи, позивач орендував у фізичних осіб приміщення (будинки, кімнати) для проживання своїх працівників, проте податок з доходів цих працівників за їх проживання у вказаних приміщеннях позивачем, як роботодавцем, утримано не було. Водночас, судом першої інстанції встановлено, що житло винаймалось позивачем з метою забезпечення трудової діяльності власних працівників, а саме, під час перебування останніх у відрядженнях. Зазначений факт підтверджується наявними в матеріалах справи наказами на відрядження та договорами оренди нерухомого майна. За таких обставин, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції, що в даному випадку мав місце найм житла під час виконання працівниками їх трудової функції за межами основного робочого місяця, а відтак, відповідно до положень статті 164 Податкового кодексу, вартість використання такого житла до оподаткованого доходу не включається». Тобто, суд у своїй позиції виходив з того, що оскільки житло використовувалось для забезпечення трудової діяльності власних працівників, навіть не зважаючи на те, що воно орендувалось роботодавцем, вартість використання такого житла до оподаткованого доходу не включається.

Проте контролюючі органи дещо по-іншому дивляться на це питання. Позиція фіскалів наразі зводиться до того, що у випадку, коли юридична особа орендує нерухомість (житло) для свого працівника, оскільки це передбачено трудовою угодою, і сплачує орендну плату за таку нерухомість орендодавцю, то такий дохід для працівника є додатковим благом та підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до п. 167.1 ст. 167 ПКУ за ставкою 15 (20) відсотків бази оподаткування. Так, наприклад у Загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі⁵ на запитання «Чи підлягає оподаткуванню ПДФО компенсація вартості використання нерухомості для проживання працівником, якщо така компенсація відшкодовується роботодавцем та передбачена трудовим договором з працівником?» контролери відповіли: якщо роботодавець компенсує вартість використання нерухомості для проживання працівником, то такий дохід для працівника є додатковим благом та підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою 15 та/або 17 (на сьогодні – це 20) відсотків від бази оподаткування. Таким чином, позиція контролюючих органів зводиться до того, що оренда житла для працівника не буде вважатися додатковим благом лише у

випадку, коли вона зумовлена трудовою функцією, а саме житло належить роботодавцю. У випадку, якщо працівник самостійно орендує житло у третьої особи, а роботодавець здійснює компенсацію таких витрат, або роботодавець орендує у третьої особи таке майно для працівника, навіть якщо його використання зумовлено трудовою функцією останнього, виникає оподатковуваний дохід у вигляді додаткового блага. Хоча, на нашу думку, ця позиція контролерів не повною мірою відповідає вимогам ПК України, адже у досліджуваному пункті йдеться не лише про майно, що належить роботодавцю, надане платнику податку в безоплатне користування, проте й про «компенсацію вартості такого використання», що не виключає оренду житла.

Варто зазначити, що у редакції ПК України станом на дату набуття чинності, по-іншому визначався такий дохід, зокрема, була відсутня вказівка на «*майно, що належить роботодавцю*». Так, у Листі Державної податкової служби України від 30 березня 2012 р. № 4602/5/17-1115 «Щодо оподаткування прибутків у вигляді орендної плати» контролюючий орган наголошував, що не є об'єктом оподаткування для працівника підприємства вартість орендної плати, якщо нерухоме майно (житловий) належить даній юридичній особі на праві власності. У своїй позиції фіскальний орган виходив з такого: якщо підприємство наймає нерухоме майно (квартиру) для свого працівника і сплачує орендну плату за нього орендодавцю, то такий дохід для працівника є додатковим благом і підлягає оподаткуванню відповідно до п. 167.1 ст. 167 ПКУ. На даний час цей документ є чинним, хоча й був виданий до внесення змін до пп. «а» 162.2.7 п. 164.2 ст. 164 ПК України (Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм» від 24 травня 2012 р. № 4834-VI). У цьому випадку відбувається зміна законодавства, проте позиція фіскальних органів «стабільна».

Повертаючись до визначення поняття додаткового блага, яке наводиться у пп. 14.1.47. п. 14.1 ст. 14 ПК України, звертаємо увагу, що додатковим благом є доходи, які виплачуються (надаються) платнику податку податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою. Що потрібно розуміти під заробітною платою, ПК України тлумачить у пп. 14.1.48. п. 14.1. ст. 14: заробітна плата для цілей розділу IV цього Кодексу – основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом. Більш загальне розуміння заробітної плати дає спеціальне законодавство, а саме Закон України «Про оплату праці», відповідно до ст. 1 якого заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу. ПК України фактично дає не визначення поняття, а перераховує структуру заробітної плати. Адже відповідно до ст. 2 Закон України «Про оплату праці» до структури заробітної плати включаються основна заробітна плата, додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати. До останніх закон відносить виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, премії за спеціальними системами й положеннями, компенсаційні та інші грошові і матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства або які провадяться понад встановлені зазначеними актами норми.

Інструкція зі статистики заробітної плати, затверджена наказом Державного комітету статистики України від 13 січня 2004 р. № 5, до «інших заохочувальних та компенсаційних виплат» включає виплати, що мають індивідуальний характер (оплата квартири та найманого житла, гуртожитків, товарів, продуктових замовлень, абонементів у групи здоров'я, передплати на газети та журнали, протезування, суми компенсації вартості виданого працівникам палива у випадках, не передбачених чинним законодавством). Отже, податкове законодавство виходить з того, що додаткове благо не є доходом, отриманим у вигляді заробітної плати. Разом із тим спеціальне законодавство до заробітної плати відносить, крім іншого, заохочувальні компенсації у вигляді, наприклад, оплати квартири та найму житла. З огляду на це вважаємо: якщо включати оплату квартир або найм житла для працівника до складу фонду оплати праці, то дохід буде оподатковуватись ПДФО як заробітна плата.

Стосовно суб'єктів таких відносин, то ними має бути працівник та роботодавець. Наприклад, в ухвалі Харківського апеляційного адміністративного суду від 18 лютого 2015 р., справа № 818/2559/14⁶, зазначено: «... з аналізу наведених норм слідує, що додаткові блага надаються платнику податків податковим агентом, який зобов'язаний нараховувати, утримувати та сплачувати податок до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі. ОСОБА_2 та ОСОБА_4 є самозайнятими фізичними особами-підприємцями, які не перебувають у підпорядкуванні один одного, а тому по відношенню один до одного не є податковими агентами та не можуть надавати один одному додаткове благо. Отже, висновки податкового органу, що розмір орендної плати, який, на думку відповідача, позивачем не був сплачений за договором оренди з ФОП ОСОБА_4 та який повинен був бути включений позивачем до доходу позивача як додаткове благо, є безпідставними».

Використання власного автомобіля при виконанні службових обов'язків. На практиці часто трапляються ситуації коли працівник використовує власний автомобіль для виконання трудової функції. Як бути у такому випадку?

Для того, щоб дохід був кваліфікований як додаткове благо, він не має бути винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником податку. Згідно з п. 1 ст. 759 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ), за договором найму (оренди) наймодавець передає або зобов'язується передати наймачеві майно у користування за плату на певний строк. Головне управління Міндоходів у м. Києві у своєму листі від 22 серпня 2014 р. № 7720/10/26-1517-01-07 «Про використання підприємством автомобіля найманого працівника» зазначило, що компенсація, яка виплачується юридичною особою найманому пра-

цівнику за використання ним під час здійснення службових обов'язків власного автомобіля, що не перебуває в оренді у юридичної особи, може здійснюватися за рішенням керівника підприємства та буде вважатися додатковим благом найманого працівника. Враховуючи вищевикладене, сума компенсації, яка виплачується юридичною особою найманому працівнику за використання власного автомобіля, що не перебуває в оренді у юридичної особи, при виконанні службових обов'язків є додатковим благом такого працівника і оподатковується податком на доходи фізичних осіб на підставі пп. «а» та пп. «г» пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу та відображається у податковому розрахунку за ф. № 1ДФ з ознакою доходу «126».

У випадку, якщо роботодавець орендує автомобіль, юридична особа – орендар при виплаті доходу фізичній особі – орендодавцю зобов'язана нарахувати, утримати та сплатити до бюджету податок на доходи фізичних осіб за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 Кодексу та відобразити дану виплату у податковому розрахунку за ф. № 1ДФ за ознакою доходу «102» (див. наказ Мінфіну від 13 січня 2015 р. № 4 Про затвердження форми Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ) та Порядку заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку). У цьому аспекті варто наголосити, що відповідно до ст. 799 ЦКУ договір оренди транспортного засобу укладається в письмовій формі, а якщо однією зі сторін є фізична особа, він має бути ще й нотаріально посвідчений.

Ми зупинились лише на деяких особливостях кваліфікації доходу фізичної особи як додаткового блага. У кожному конкретному випадку потрібно досліджувати всі обставини справи, адже законодавець встановлює умови для того, аби дохід не включався до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податків, або навпаки, був кваліфікований як додаткове благо та підлягав оподаткуванню за ставкою, визначеною у п.167.1 ст. 167 ПК України, а саме – 15 (20) %. Крім того, потрібно пам'ятати про вимоги ПК України щодо оподаткування доходу, отриманого у негрошовій формі. Адже базою оподаткування є вартість такого доходу, розрахована за звичайними цінами, помножена на коефіцієнт ($K = 100 : (100 - Cn)$), де K – коефіцієнт; Cn – ставка податку, встановлена для таких доходів на момент їх нарахування).

¹ Постанова Київського Апеляційного Адміністративного суду 21 жовтня 2014 р. у справі № 810/2648/1414 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41083985>

² Ухвала Житомирського апеляційного адміністративного суду від 16 липня 2014 р. № 806/1575/14 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу Житомирського апеляційного адміністративного суду від 16 липня 2014 р. № 806/1575/14 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39788717>

³ Постанова Львівського Окружного Адміністративного суду від 21 квітня 2011 р. № 2а-4882/10/1370 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/16069822>

⁴ Ухвала Київського Апеляційного адміністративного суду від 9 квітня 2014 р. у справі № 810/2093/13-а : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/38318700>

⁵ Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zir.minrd.gov.ua/>

⁶ Ухвала Харківського апеляційного адміністративного суду від 18 лютого 2015 р., справа № 818/2559/14 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42926909>

Резюме

Гедзюк О. В. Деякі питання кваліфікації доходу фізичної особи як додаткового блага в цілях оподаткування податком на доходи фізичних осіб.

У статті розглядається питання кваліфікації доходу фізичної особи в цілях оподаткування податком на доходи фізичних осіб. Досліджено «додаткове благо» як дохід фізичної особи, який включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу, а також деякі види доходів, що не включаються до оподаткованого доходу.

Ключові слова: дохід, податок на доходи фізичних осіб, додаткове благо, податкових агент.

Резюме

Гедзюк Е. В. Некоторые вопросы квалификации дохода физического лица как дополнительного блага в целях налогообложения налогом на доходы физических лиц.

В статье рассматривается вопрос квалификации дохода физического лица в целях налогообложения налогом на доходы физических лиц. Исследовано «дополнительное благо» как доход физического лица, который включается в общий месячный (годовой) налогооблагаемый доход, а также некоторые виды доходов, которые не включаются в налогооблагаемый доход.

Ключевые слова: доход, налог на доходы физических лиц, дополнительное благо, налоговых агент.

Summary

Гедзюк О. Some issues regarding qualifications of personal incomes as an additional benefits for the purpose of taxation.

The article deals with the qualification of an individual income for the purpose of taxation. It is devoted to «an additional benefit» as individual income, which is included in the total monthly (annual) taxable income, and some types of income that are not included in taxable income.

Key words: income, income tax, an additional benefit, the tax agent.